

SZARVASI ÚJSÁG

Képes hetilap, a társadalom, közgazdaság és irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt. — kr.
Félévre 3 frt. . kr.
Negyedévre 1 frt. 50 kr.

Egyes szám ára 12 kr.

MEGJELENK:

hetenként egyszer vasárnap:

Az előfizetési penzek, úgy a lap szellemi részét
illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra
czimzendők.

A nyílt-térben minden garmondsor díja 25 kr.

HIRDETÉSEK

jutányos áron vétetnek tel.

A hirdetések az „Árpád” irodalmi és nyom-
dai intézetbe küldendők.

Budapesten lapunk számára hirdetéseket el-
fogad Mudrony és György hirdetési irodája Barátok-
tere 3. sz. Athenaeum 1 emelet; továbbá A. V.
Goldberger, servitátor 3. sz. alatt.

Magyar betegség.

Sok az időnk, kevés a pénziünk. Ha angolok volnánk, a hol a sok idő sok pénz, igazi gazdag emberek lennénk.

Hanem hát Magyarországon a sok idő a helyett, hogy sokat jövedelmezne, sok pénzbe kerül.

Az ember, ha ideje van, nem tudja, mit csináljon vele mert azt okvetlenül agyon kell ütni valahogy.

Arra pedig legalkalmasabb vagy a kaszinó vagy a kocsmá vagy a kávéház, a hol, ha kártya-kompánista nem akadna, politizáló embert okvetlenül találhatni.

No hiszen a volna még szép, hogy Magyarországon meg olyan ember is akadna, a ki a legfontosabb politikai aktusok fölött is ne mondhasson minden kétséget kizáró, végérvényes ítéletet. Olyan itt elő nem fordul. Itt minden ember úgy születik már, hogy ő a legokosabb

A politizálási viszketegség a földgömb egyetlen országában sincs annyira kifejlődve mint itt s talán sehol sem mutat föl annyi humoros alakot.

Én csak egyet írok le a sokféle körül: a derék Károly urat, ki abban a kávéházban szokott reggelizni, a hol én. A naponkinti kávé és kiffli mellé rendesen megkapom Károly ur társaságát is. S az nem utolsó csemege a reggelihez.

Károly ur tisztességes bádogos mester a Ferenczvárosban, az üzlete — mondják, -- igen jól menne, ha otthon tartaná az orrát, hanem hát örökké a kávéházban van.

Károly ur ott ül szétvetett lábakkal a márványasztal mellett, kalapja busan szemére húzva, a mint illik egy bubánatos hazafihoz. ebben a pecsovicsvilágban. Az egyik tenyere a „Pesti Napló“-n pihen, nehogy azalatt elvihesse valaki, míg ő az „Egyetértés“-

ből tanulmányozza az igazibb politikát. A hóna alatt a „Fővárosi lapokat” szorongatja miglen lábaihoz az „Ellenőr” van függőlegesen leeresztve, úgyhogy a csizmaszártól nem láthatják más dühös ujságfalók fürkésző szemei. Csak a „Hon“-t hagyja őrizetlenül. Azt úgy sem veszi el senki.

Károly ur szájában virginia szivar van s az a hőmértéke szíve érzelmeinek, lelke hullámozásának és Európa sorsa váltakozó esélyeinek.

Ha adójavaslatokról, költségvetésekről olvas, dühös „füstmacskák” szállnak föl a levegőbe, mikor semmi füst nem hömpölyög tömött bajuszszal beárnyékkolt szájából, a kedvencz cikkiróját élvezzi; szinte kigömbölyödik az ábrázata, még a lélekzete is eláll, meg a virginia is elfelejt s az minden megfélekezés nélkül inog a szájában ide-oda.

Ha orrán keresztül jó a füst, ezt akkor rendkívüli dolgot jelent: utálatos fekete pontokat szimatol meg akkor Károly ur Európa egén.

Mikor aztán összevissza olvasott mindent, leteszi, vagy mint hajdan Ghyczy Kálnán szokta, egész a homlokára taszítja fel a pápaszemet, s elkezdí resümálui, a mi figyelemre méltót talált.

„Hja! hja! Így van az! Már ebből aztán rettenetes nagy baj lesz. Én nem tudom, mi az istennyilat csinálunk?”

Szegény Károly ur, — a gond száz ránczot vet homlokára, hogy hát, mi is lesz most már a szerencsétlen Európából, ha neki nem jut eszébe semmi?

Ha azt olvassa ki a lapokból háboru készül, sóhajtvá mondja:

„Vér! Megint vér! Megint új vér!”

Ha azt olvassa, hogy béke lesz, keserűen rázza fejét.

„Mily hazugság! Megint hazugság! Megint új hazugság!

Egyszóval Károly ur mindig náborut olvas ki, akár van odairva, akár nincs odairva.

A háboru az ő elementuma. Ezt hajhászsza már évek óta; lesi, mint a vadász a nyulat. Örül neki, ha közel van s lövöldözget rá.

Károly ur nem szeret otthon lenni; a mi dolog odahaza van, hadd végezzék el a legények.

Szorosabb barátságot nem köt senkivel, a közönséges ismerősök terhére vannak. Mit is törödnék ő holmi parányi férgekkel, a kik születnek, mozognak s itt járnak egy darabig a földtekén s aztán egy napon csak nyomtalanul eltűnnek valahova — s nincsenek többé itt?

Az ő ismerősei a királyok, diplomaták és írók. Ezek a családja, ezek a rokonai, kiket, mint a gíbicz a játékosokat, figyelemmel kísér, hozzájuk tapadó rokon-vagy ellenszenvvel, — a hogy megérdemlik.

Károly ur rokonszenveire rossz idő jár. Azért-e, hogy ő „peches“ ember, vagy hogy tán azért, mert a hatalmasaknak mindig ellensége, — meg ha előbb rokonszenvezett is velök.

Tíz év óta a legantipatikusabb alakja, a vén Bismarck huz be minden valamire való „zsinórt“, az öreg Gorcsakoff paklizik, az ügyetlen Haymerle pedig csak „oszt“ és soha sincsen egyetlen „tromp“-ja sem.

Egyszóval soha sem az nyer, a kinek ő kívánja.

Sokszor megkísértem az öreg Károly urat kizökenteni a politika kerékvágásából: de nem lehet.

Hallgat is rám, ha más tárgyakra viszem a beszélgetés rudját, vagy legalább hallgatni látszik, de

azért esze másutt kalandoz, mert a mint nyugodtan beszélek az idejéről, egyszerre közbevág:

„Zab ugy-e termett elég?

Hála istennek . . .

„És mért termett? kérdé nagy szürke szemeit rám szegezve.

„Mivel hogy jó termő esztendő volt, se sok eső, se nagy szárazság.

„Ej dehogy! Azért termett annyi zab, öcsém uram, mert a gondviselés is ugy gondolkozik mint én, a gondviselés is ugy tudja mint én magam, hogy nagy háboru lesz az idén.

„Nem tudom, kivel lenne?

„No, no, öcsém uram . . . Azért árasztotta el zabbal az országot, huszárok lovának hizeleg az isten.

Károly ur mindenből politikai következt von, bármire tévedjen is a szó. Ez a magyar betegség üt ki rajta mindenütt.

Ha a köveget nézi, azok a kövek jutnak eszébe, melyekből a torlaszokat építették a juliusi forradalomkor Párisban; ha az átellenes trafikboltra esik pillantása, a monopolium kárhozatos volta motoszkál a fejében, míg ha furmányos szekeret lát végig döcögni a „Szénatéren“, a pestmegyei előfogatok ügyének emléke virít ki előtte. Szakaszt is belőle nyomban egy csomó szó virágot.

„Ugyan ne politizáljon már annyit bátya! Beszéljünk inkább az asszonyokról.

— Hja! ezek csak az igazi politikusok; a nők csak az igazi diplomaták . . .

És bámulatos leleményessége már épen kiaknázná politikai kombinációkra e tárgyat, ha véletlenül ot

M A J Á L I S O N

M a j á l i s o n.

I.

Hejh, csak te vagy itt a legvigabb,
Szívem gyilkosa, csalfa asszony!
Hogy érted elsirt könyem arja
És megtépett lelkem bús arnya
Még álmodból is fölriasszon!

Dongnak az udvarlók körülted,
— Csak ugy szánom magamban őket —
S nézem, a mint a tánczot járod,
Hévvél karolod által párod,
Ugy biztatod a léhütőket!

II.

Legyezi undok hiuságod
É sok üres báb cifra bókja;
Mig az igaz szív fájdalmára
Nincs ajkadnak egy vigaszszója.

Pedig ha most itt megkövülnék,
Midőn sirva nézek arcodra:
Tudom, én lennék a banatnak
Utólérhetlen mintaszobra!

III.

Mikor tánczközben önfelteden
Rám vetted szemed sugarát:
Azt gondolom, hogy előlkezdjék
A lefolyt nagy komédiát.

H dd el szép asszony, a kedvedért
Még megtenném azt az egy heczzetet,
Hogy beállnék mutogatódnak
S hányám előtted a bukfczvet.

Hirdetnélek nagy falragaszon:
Hogy itt van egy csodaszép asszony,
Ki a szemével is beszél,
Szive nincs neki, mégis él.

nem teremne sirva riva a Muki inas. Patakozó könyeit piszkos bőrkötényével törülgeti

„Mit akarsz itt? Mit háborgattok? Oda adtam a kúcsot.

„Nagy baj van otthon. A Franz . .

„Miféle Franz? Tán a Francia? . . .

„Nem, hanem Franz. az öreg legény feltörte a kaszát a bojtban s elszökött vele.

„A gazember! sziszegi Károly ur dühösen. Hát nem mondom, öcsém uram, tökéletes igaza van ennek a vezércziknek, hogy a c u r r u p c z i ó már elhatolt nagyoktól a kicsinyekhez is.

Mikszáth Kálmán.

Az országos nőiparkiallítás ügye.

Julius 1-én jár le a bejelentési határidő az országos nőiparkiallításra. A megnyitás augusztus 14-én lesz. A magyar nők oly általános érdeklődést és rokonszenvet mutatnak a kiállítás eszméje iránt, hogy annak sikere iránt ma már alig lehet kétség. És ép ez általános érdeklődésnél fogva a kiállítás berendezésére nézve a következő ismertetést közölhetem.

A fővárosi redoute termei az összes melléktermekkel együtt fogják a kiállítást befogadni. A díszteremben lesznek csoportosítva a nőipariskolák és állami intézetek munkáin kívül a már valóban létező nőiparkiallítás tárgyai; az emeletes erkélyen az ethnografiai kiállítás, a kis teremben az elemi iskolák és magánintézetek kiállítása lesz. A rendkívül tágas melléktermek legelsejében a magánszorgalom készítményei, a második teremben a nép- és háziipar készítményei csoportosulnak. Közvetlenül ezek mellett lesz a varró-, kötő- és egyéb kézimunkagépek csoportja, a minták s végül a népviseletek gyűjteménye, város és megyénkenti csoportosításban. Az egyes vidéki bizottságok gyűjteményes kiállítása, lehetőleg a nagytérben lesznek elhelyezve.

A részvétel, az eddigi bejelentések után ítélve, kielégítő, a mennyiben minden vidék képviselve lesz és pedig minőségileg úgy, mint mennyiségileg egyaránt jelesen.

Kötelességünk azonban a nőközönséget újból is e kiállítás nagy horderejére figyelmeztetni. Minden nőnek kötelességében áll azt támogatni és érdekében propagandát csinálni. Hiszen az eddigi bejelentők között a főhercegnőtől kezdve le az utolsó pórnióg a nők minden munkás-osztálya részt vesz, mert a női munka diadala érdekében mindenki engagerozva érzi magát.

A vidéki bizottságok működése most éri el a lázas fokot. Junius a bejelentések utolsó hónapja, s mindenki, kinek a kiállításra küldendő méltó tárgyai vannak, most kell, hogy jelentkezzen. A központi iroda (Ferencziek-bazára I. emelet) kívánatra bárkinek küld bejelentő-íveket.

A központi bizottság legközelebb minden vidéki bizottságot az iránt fog fölkérni, hogy a vidéken divó népviseleteket minden részletében bemutassa.

Minden nő meleg figyelmét kérem ki e jó ügynek. Ha a férfiak a képviselő-választásokkal bibelődnek, most a nőkre nézve a legfontosabb napikérdés: a nőiparkiallítás támogatása lehet.

Gelléri Mór.

H I R E K.

— (Herman Ottó), Szarvas városa függetlenség pártjának jelöltje, mult vasárnap érkezett választói körébe. A vasuti indóháznál nagy közönség várta s ott Tóth Pál, a párt elnöke fogadta szónoklattal, mire ő is válaszolt röviden. Programbeszédét a „Sas”-vendéglő udvarán tartotta meg, több mint ezer ember előtt. Kivüle beszédet tartottak még a szintén vele érkezett Mocsáry Lajos, az országos függetlenségi-párt végrehajtó-bizottságának elnöke s Kún Pál tanár is; valamint a helybeli pártfőfiak közül Haviár Dani, Jancsovics István és Jancsovics Péter urak. A közönség a zuhogó eső ellenére is mindvégig együtt maradt. Az nap este közvacsora volt a vendégek tiszteletére, kik hivatól másnap vettek búcsút.

Mi az antrée? csak szived, vered
— Nem lapul bele az erszényed —
Sőt, hogyha felcsapsz főbolondnak,
Fejedre csörgős sípkat nyomnak,
Mint a milyent rajtam is lattok . . .
— Az én bús sorsom sirassátok!!

IV.

De búvölön tudsz reám nézni,
Mély tűzű sötét szemeiddel.
Óh, szebbek azok százszor, — hidd el! —
A felhőbe burkolt csillagnál,
És égetőbbek a pokolnál.

V.

Hejh, ha illatos fűrtid árnya
Végig hullamzik hattyuvalladon:
Az elv ingerlő mámorában
Lelkem ittas lesz gazdag bájadon.
Mikor csabosan tánczot járva,
Ratapodsz a lehullt viragra;
Ha felém hajlik alakod
S ajkadon kél szerelmi ének:
Lelegzetem elhal s úgy félek,
Hogy lábaidhoz roskadok.

Es kérdve kérdem önmagamtól
— Ha összetörted szívemet: —
Megmentsem-e még az utolsót,
Férfias büszkeségemet?

VI.

Mért is kellett téged találnom,
Ki gyászos élted atka lettél?
Imádtalak az első perczen,
S most örökös raboddá tettél.

Lelkem előtt hiába nyílik
Magasabb eszmék szebb világa,
Ha szívem veled . . . szesforrott:
El kell buknom a föld porába.

Czélom elvesztém közeledben;
Elcsüggedtem a küzdelemben;
Vagyam, reményem semmivé lett.
— Hejh, ilyen az eljatszott élet!!

OLÁH MIKLÓS.

— (A z o r s z á g o s k é p v i s e l ő - v á l a s z t á s) mozgalmas napjai megkezdődtek. A volt képviselők s az új jelöltek szorgalmasan látogatják a választó-kerületeket. Megindult a korteskedés is: nem ugyan a „rég jó idők” szellemében, a bottal, hanem a szóval s néha egyébbel való kapacitáció mellett. „Éljen X.!” „Éljen Y.!” . . . ez hangzik mindenütt. A társadalmi élet egyéb kérdései mind szünetelnek a nagy kérdés mellett, hogy vajjon melyik párt győz? Jelvényes, felbokrétázott, párt-ügynökök szorongatják kezeiket s elveit

a mi minderre felteszi a koronát: végezzük azzal, hogy régi jó barátok összevesznek, családtagok ellenségekké válnak, sőt szerelmes párok is elhidegülnek egymástól — csupa politikából, csupa korteskedésből. — Ime, ilyen nagy hullámozást okoz egy kérdés, az, hogy: „ki a v i v á t ?”

— (A h e v e s m e g y e i a l i s p á n v á l a s z t á s) július 12-én lesz. Jelöltek Kaszap Bertalan volt országgy. képviselő, Zalar József főjegyző és Majzik Viktor földbirtokos.

Képek a magyar népeletről. I. — A gulyás.

azoknak, kiket maguk részére ohajtanak hódítani; ez enged azonnal s rögtön besorozzák ide vagy oda: — de amaz ellent áll s csak az utolsó perczben vall színt, vagy meggyőződésből, vagy egyéb okból; előbbi a „balek,” utóbbi a „kozák”-választó. A uyilvános és magánkörbeli lakomák egymást érik. Őzönnel folyik a bor és a szónoklat! Szüretje van a vendég-lősöknek, koresmárosoknak. Asztagra gyűlnek a kifizetendő számlák. A trafikokban végkép kifogy a „kassai négyes.” És

— (H i r d e t m é n y.) Szarvas város központi választmánya részéről a t. választó-polgárok ezennel értesítetnek, miszerint Szarvas városában a követválasztás f. évi Junius havának 24-ik napján reggeli 8 órától kezdve a városházán ejtetik meg; továbbá, hogy választási elnökül tek. Tatay István ur, helyettes elnökül tek. Klein Sándor ur, jegyzőül tek. Pól Dani ur, helyettes jegyzőül tek. Dancs Béla ur választattak meg; egyszersmind felhivatnak a t. polgárok, hogy a választ-

tás tartama alatt, különösen a választás színhelyén a rend és nyugalom zavarásától, a bottal vagy fegyverrel való megjelénéstől óvakodjanak, ellenesethen a törvény szigorát vonják magukra. — Kelt Szarvason 1881. évi Junius hó 12-én. Baltazár Lajos, elnök. Mikolay Mihály ügyvéd. jegyző.

— (H a z a r f i V e r a y J á n o s), hazánknek e kétségkívül legseniálisabb poétája, a napokban szerencsétlente szerény kis városunkat becses jelenlétével. Városunk házai többnyire fel voltak lobogózva, nem ugyan egészen az ő üdvözlése gyanánt, hanem mert itt a képviselő-választás ideje; a vasut-hoz is sokan mentek ki — ismét nem ő élébe, hanem a képviselőjelölt fogadtatása czéljából. Azonban neki is volt közönsége, bárhová ment; különösen az apróbb diákoknak nyerte meg kegyét, kik aztán mindenüvé rajként követték — s ha ő verselt, ők sem maradtak ezzel adósok. Pufogott a „kín-rím”, szikrákat hányt a költő szeme és szelleme; özkarsuságu bibszárain délezegen ingott kiesény, azonban deli termete. Szava csengett, mint a verseiért besöpört piczulák, majd meg elkomorult, mint miként az általa önérzettel visszautasított suszter-tallérok konganak. Ivott mindenütt, beszélhetett mindenkor s nem hagyták fizetni sehol: kell-e ennél több a nagy Hazafi Veraynak, a „jólékonyezélu poétának”? Úszott a kéjben, mint versei úsznak a szellem tengerében. — Szerdán este még a nyári szinkörben is fellépett a jeles férfiú — s a fényes közönség tapsriadalma perczre sem szűnt, jutalmazásul kitünő alakításáért; mert hát ő egy önmaga által „gyűjtött” énekes népsziművet adott elő, több ízben kifogyván, az ujrátzatások miatt nem a versből, hanem a — szuszából. Végül pedig — szokása szerint — hűségesen beszámolt bevételével, s ebből 2 frtot a kiseddovó-egyesület, 2 frtot pedig a főiskolai közös

élkező-intézet javára adományozott. Éljen sokáig a haza és önmaga javára!

— (A s z a r v a s i t á r s u l a t i e l e m i é s p o l g á r i l e á n y i s k o l á b a n) a közvizsgálat f. hó 28-án fog megtartatni. Ez intézetet illetőleg felemlítjük, hogy összesen 59 növendéke van s a tantárgyakat négy férfi és négy nőtanító adja elő.

— (A B é k é s m e g y é b e n) véghezmenendő országos képviselő-választásokat illetőleg a következőleg vagyunk értesülve: Szarvas városában a függetlenségi párt részéről Hermann Ottó, a kormánypárt részéről Mórócz Pál lesz fellépetve. Gyulán Wenckheim Frigyes gróf visszalépése folytán eddig ellenjelölt nélkül áll Jancsovics Emil függetlenségi párti. Békés városában Irányi Dániel függetlenségi szintén ellenjelölt nélkül. Csabán Szeberényi Gusztáv kormánypárti ellenében valószínűleg Apponyi Albert gr. mérsékelt ellenzéki lesz jelölve. Gyomán Zsilinszky kormánypártival szemben Mezey Ernő függetlenségi-párti lép fel. Orosházán pedig Károlyi István gr. fogadta el a jelöltséget, mérsékelt ellenzéki programmal s eddigelé ellenjelöltje nincs.

— (A B u d a p e s t e n) járványosan mutakozó küteges hagymáz szünőfélben van; az ujabban megbetegültek is mind a köztelkekről valók. Junius 15-ke óta halálozás egy történt, a János-kórházban. Tehát a főváros belterületén már nem volt hagymáz eset.

— (F ő ú r i p i k a n t é r i a.) A pétervári „Nove Golos” írja a következő történetkét: Egy férfiúról szól a történet, ki a főúri társaság egyik legismertebb tagja. De szóljon Jean ur, G... gróf komornika, a ki, ha egy pár rubelt lát, könnyen megszólal. G... gróf és neje a legjobb egyetértésben

E m l é k e z é s .

— Naplótorodék. —

... Ti boldogok, kik mosoly s édes szóváltás között töltitek derült napjaitokat, s kiknek ideje oly enyhén suhan tova, mint rózsás felhő, szélcsendes nyári alkonyon, -- ti boldogok, gondoltok-e azokra, kiknek szívetől búcsut vett a nyugalom; kiknek keblében üdv helyett atok vett tanyát; kiknek jövőbeli reményük jelvénye nem a hitnek, de a temetőnek sirkeresztje lön... ti boldogok, gondoltok-e olykor mi reánk? ...

... Nem csalt meg engem ő, nem; hiszen ígéretet sem tett soha; ajkai soha sem nyíltak meg viszontvallomásra; mélységes szemeiből nem szállt felém lángoló tűz; arczának haván soha sem keltek rózsák, ha kértem őt a boldogító szóra. De ha nem üzött el magától, midőn feltártam előtte szenvedélylyé nőtt vonzalmamat, valóban nem volt-e ő is idegen hozzám? Vagy csak démoni sugallatnak engedelmesskedett, a mikor engedte vergődni szívemet — reménytelenül? ... Oly kérdések ezek, a melyekre választ más nem ad, mint boldogtalanságom.

... Hogy ő nem volt boldog, jól láttam én; oh, de halvány arcza, merengő szemei s lágyan csengő hangja, mind oly édesek voltak nekem, hogy csak így, egyedül csak ilyennek tudtam őt képzelni — s erősen hittem, szent meggyőződésemmé vált, hogy majd egykoron sikerülnie fog lángoló szerelmemnek kivívnia az ő szívének boldogságát is. De nem, nem sikerült — s most mindketten, megtört alakok, napról-napra érezzük szívünkre hullani a bánat, a fájdalom, a keserv zaporát. S mindezen fájdalom miért? ... Én nem tudom s az ő tilokzatos ajkai vallomásra soha sem fognak nyílni. Szerelmünk elhalt, elenyészett, mint hullámgyűrű az

őcezin végtelenén. De ennek nyoma el nem vezett; lelkünk mélyén fekszik a rettenetes sulyu kő, mely a hullámokat mozgásba hozta.

... Talányos, titokzatos egyénisége a zongora mellett tünt ki leginkább.

Midőn fehér, csaknem átlatszó alabástrom kezeinek finom ujjai végigfutottak a zongora elefant csontjain, karcsu, deli őztermete felmagasult ilyenkor. Szemciből valami földfeletti fény sugárzék elő; fehér homlokán úgy rezegtek az ébenfekete fürtök. Szótlán ajkairól beleszállt a sóhaj a bús akkordok közé. Minden hanglejtés, minden érzelem árnyalat, mely a hurok alól kiszabadult, meglátszott élveteg arczán, melynek vonalain ilyenkor szép lelke latszott honolni. A szelid tébolyt, mely a dalból szerte ömlött, a szenvedélyes változatokat, a búskomor abrandokat, melyből az óriási fájdalom zokogott fel, oly fájdalom, a milyennek sulya alatt az erős lélek sir, a gyenge megőrül, — együtt kísérté szép lelke. Arcza fehér volt, mint a lilium levél; ajkai remegtek; szemei egén mintha fellegek vonultak volna el; hókeblén reszketett a halovány-kék jáczint. És mikor jöttek aztán a végkitörés kétségbeejtő haraglobbanásai; az ismeretlen vagyak után való küzdelem hangjai: vad, vulkanheví hangok viharos zenéje, — akkor arcza kigyuladt, a belső égés lángja arczán is kitért, szemeiből villámok lövelltek szét — s félig nyílt halvány ajkain dicsőült, elragadó mosoly hasadt meg, oly mosoly, a melyért éltedet vetnéd oda. Azután ismét alaszallt a dal; haldokolva, sirva, sóhajtvá enyészett el, mint a sebzett madár végső szárnycsapása. A szép hölgy arcza fehér lett ismét, mint a vadrózsa-levél; lehajló pillain egy könnycsepp gyémántja ragyogott.

— Második közlemény következik. —

Décsy Géza.

élnék egymással. Az egyik a klubban, a másik a báltermekben tölti idejét. A gróf ur azonkívül nagy pártolója a színművészetnek, úgy hogy nem csodálkozunk azon, ha halljuk, hogy a híres szendének, a bájos Madelaine kisasszonynak bannulói közé tartozik. A gróf és grófnő közti jó viszonyt nem zavarta semmi. A klub a bálteremtől messzire van. Egy napon azonban, a szép grófnő meggondolta magát, hogy mégis jobb lesz a bál termekbe nem járni s a szerető férj oldalán tölteni el csendes nyugalomban tölteni az életet. A gróf, mint udvarias ember, teljesítette neje kívánságát. Nem járt a klubba, nem foglalkozott a színházzal, nején kívül nem látszott őt semmi érdekelni. A grófi pár falura vonult. Nem volt náluk boldogabb pár. Egy napon azonban a gróf ur legnagyobb ijedelmére, — je a ... e l l l l l : „Ke s — rátom! Sajnálom, de kénytelen vagyok a nálam levő 10,000 rubeles váltó alapján, melyet ha jól emlékszik — f. évi a ... 19-én adott át nekem — butorait lefoglalni. Halátlan Madelaineja.” De nagyobb ijedelemmel olvasta el a másik levelet, melyet hozzá neje írt: „Kedves barátom! Sajnálom, de kénytelen vagyok Párisba utazni, hogy a kezemben levő váltót, melyet ön — ha jól emlékszik — a ... 19-én írt alá — s ha jól emlékszik, B ... báró nevét jegyezte alá — a törvényszékhez benyújtsam. Halátlan neje!”

— (A h i m l ő o l t á s) ellen újabban sokat hoztak fel az orvosok, s akadtak igen sokan, a kik kereken kétségbe vonták, hogy annak bármínemű haszna legyen. Dr. Buchanan London egészségügyi tanácsosa ez ügyben ujjolag igen nevezetes adatokkal állott elő. Az ő tapasztalatai szerint a mult esztendőben Londonban 3.620,000 oltott egyén közül 325 halt el himlőben, ugyanakkor pedig 190.000 olyan egyén közül, a kik oltva nem voltak, elhalt 637. Egyforma mértékre számítva át a kettőt, kitűnik, hogy mialatt az oltással ellátott egyéneknél minden millióból csak 90 hal el, azalatt a nem oltottaknál 3500. Ebből igen világosan látni, hogy mily nagy előnye van az oltásnak.

— (É r t e s í t é s.) Van szerencsém tisztelettel értesíteni a t. cz. szülőket és tanügybarátokat, hogy nyilvánossági joggal ellátott leánytan- és nevelőintézetemben az évi vizsgálatok f. hó 25-én a következő rendben tartatnak meg: Délelőtt 8^{1/4}—9^{1/2}-ig vallás, 9^{1/2}—10^{1/4}-ig magyar nyelv I.—III. oszt., 10^{1/4}—11^{1/4}-ig német nyelv és számtan I.—III. oszt., 11^{1/4}—12^{1/4}-ig magyar nyelv IV és VI. oszt., 12^{1/4}—12^{1/2}-ig német nyelv IV. és VI. oszt., 12^{1/2}—12^{1/2}-ig francia nyelv VI. oszt. Delután 2^{1/2}—3^{1/2}-ig francia nyelv III. és IV. oszt., 3^{1/2}—3^{1/2}-ig beszéd és értelemgyakorlatok I. és II. oszt., 3^{1/2}—4^{1/4}-ig természettan, földrajz, történelem és természetrajz: I kapcsolatban, 4^{1/4}—5^{1/4}-ig földrajz IV. és VI. oszt., 5^{1/4}—6^{1/4}-ig alkotmánytan és természettan IV. oszt., 6^{1/4}—7^{1/4}-ig természetrajz IV és VI. oszt., 7^{1/4}—8^{1/4}-ig történelem IV. és VI. oszt., 8^{1/4}—8^{1/2}-ig számtan IV. oszt. A kézimunkák, írásheli dolgozatok és rajzfüzetek ugyanekkor szintén megtekinthetők. A tornavizsga jun. 21-én este 6 órakor lesz a tornacsarnokban. Szarvas, 1881. június 19-én. Tisztelettel C s i c s a Mathild, az intézet igazgató-tulajdonosa.

— (A K ö r ö s ö k s z a b á l y o z á s a.) A törvényhozás által a Tiszaszabályozás ügyében teendő intézkedésekről hozott törvény végrehajtását illetőleg a legilletékesebb forrásból a következőket jelenti a „Pester Corresp.” Az ügyforgalom egyszerűsítése érdekében egy külön töltésépítési hivatal szerveztetett, melynek miniszteri biztosa Horváth Gyula. — Egy másik intézkedése a közlekedési miniszteriumnak meghatározza azon módokat, melyek szerint a Körös mentén a visszabályozó társulatok újjászervezendők. A kormány a lehető leg-

nagyobb eréllyel és gyorsasággal dolgozik, mely egy nagy vídéknek a folyton megújuló árvíz ellen való biztosítását tűzte ki célul, miután a törvényhozás a kellő teljhatalmat neki megadta. Hogy meunyre lesz a feladat még ez évben végrehajtható, az kizárólag a víz állásától függ, mely ma még olyan, hogy mindaddig a töltésépítéshez hozzáfogni nem lehetett. A kormány mindent elkövetett, hogy a munkálatok lendületet nyerjenek es megtett minden szükséges intézkedést, hogy a Körös-átmetszések kiépítésénél az érdekelt felek által elmulasztottak kellőleg helyrehozassanak. A csongrádi és szegedi átmetzések kikotrása már legközelebb meg fog kezdetni és a Körös-átmetszések kotrása is a legnagyobb eréllyel folyik.

Tarkaság.

— J ó z s e f f ő h e r c z e g p i p á j a. A népszerű őhercegről hallottunk ismét egy jellemző vonást. Egyszer nagy orokfájásban szenvedett s az orvos megtiltotta neki a dohányzást. Klotild főhercegeasszony tudta, hogy főséges férje akármiről örömelebb lemondana, mint a pipázásról, azért különösen ügyelt rá, hogy az orvos rendeletét meg ne szegje. És a főherceg látszólag megadással viselte sorsát, bár nem tagadta, hogy nehezére esik kedves makrapipáját nélkülözni. — Egy idő óta azonban korán reggel, midőn felkelt, rögtön a park csöndesebb részébe ment setálni s ott legalább félórát töltött. A főhercegnőnek feltűnt ez a magányos séta s egy napon kisebbik leánykáját kézen vezetve utána tekintett a dolognak. A főherceg meghallotta a kavicszörögő lépéseket s nyugodt, mosolygó arcza! sietett „jó reggelt” kívánni. A főherceg balkezét mindig a szíve fölött tartotta s kissé zavartnak látszott. Egy fordulónál azonban valami ágat kellett a főhercegnő előtt félrehajtani. E pillanathan az éberszemű gyermek ránéz a főhercegre s csodálkozva fölkiált: „Nézd csak atyám, k i v a n é g v e a z s e b e d . . .”

Képünkhöz.

A mindent assimilálni igyekvő gőz és villany korában élünk. Európa szép élete nem nyújtja már azt a tarka változatosságot, mely a középkort e tekintetben még oly érdekessé tette. A polároktól kezdve, fel az urakodókig immár meglehetősen egyformán jelennek meg az emberek a közéletben; legfeljebb ünnepléses alkalmakkor tünek fel az egyenruhák s fényes diszöltönyök. Sőt Európa nyugatán a köznép is, elfogadván öltönyül a kék zubbonyt. unalmas egyformaságban lép elénk. Nem így van az keleten s kelet határán: nálunk. Itt még teljes erejében virágoznak az ősrégi népszokások s gyönyörködte a szemet a hamisítatlan, festői népviselet, bő lárgyul szolgálván nemcsak hazai, de idegen művészek számára is. Mai képünk is egy külföldi művész rajza után készült s leszámítva némely apróbb részletet, híven tárja elénk a puszták fiainak egyszerű, de üde s boldog életmódját.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Sipos Soma.

Szerkesztő-társ: Sipos Sándor.

AZ „ÁRPÁD” IRODALMI

ÉS NYOMDAI INTÉZET

S Z A R V A S O N,

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors és diszes kiállítására

Községi és gyámi rovatos iven,

HIVATALOS NYOMTATVÁNYOK,

minden alakban,

ügyvédi- és kereskedelmi nyomtatványok,

FALRAGASZOK, KÖRLEVELEK,

levélfejek és levélborítékok, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosb áron állítatnak ki.

 Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Az „Árpád” irodalmi és nyomdai intézet ügyvezetősége

Szarvason.

